

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Asan/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 1017201769
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1017201769.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a prof. JUDr. PhD. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu: U. F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, P., právne zastúpený: JUDr. Juraj Bilický, advokát, AK so sídlom Farská č. 8, 949 01 Nitra IČO: 42 210 305, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska č. 14, 812 28 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-19/2017-P zo dňa 13.09.2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Sa/87/2017-92 zo dňa 28.10.2020, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-19/2017-P zo dňa 13.09.2017, ako aj prvostupňového rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Malackách č. ORP-P-591/MA-ODI2-2016 zo dňa 25.05.2017, ktorým bol žalobca (sťažovateľ) uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o priestupkoch“) tým, že ako účastník cestnej premávky sa mal dňa 23.12.2016 dopustiť porušenia povinností uvedených v ust. § 3 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o cestnej premávke“) a súčasne so zákazom činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov mu bola uložená pokuta vo výške 270 €.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že prvú a najrezolútnejšiu námietku vzniesol žalobca k nelogicky formulovanej výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, podľa znenia ktorej mu bol zadržaný vodičský preukaz a ďalšia jazda mu bola zakázaná, čím porušil povinnosť zakotvenú v ust. § 3 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona o cestnej premávke a uznal sa vinným zo spáchania priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch. Žalobca si toto znenie výroku vyložil tak, že mal spôsobiť dopravnú nehodu tým, že sa podrobil odobratiu vodičského preukazu a zákazu jazdy, a teda výrok ako taký považoval za nepreskúmateľný a zmätočný. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí touto odvolacou námietkou žalobcu vysporiadal konštatovaním, že prvostupňový orgán verejnej správy v skutkovej vete len dodatočne skonštatoval, že za opísaný skutok mu bol odobratý vodičský preukaz, pričom ostatok výroku rozhodnutia všetky zákonom predpísané náležitosti spĺňa. Toto konštatovanie považoval správny súd za plne postačujúce a výrok za dostatočne zrozumiteľný a dopĺňa, že orgány verejnej správy konajúce a rozhodujúce o správnych deliktach a teda aj o priestupkoch, ktorých právna úprava je kodifikovaná do samostatného právneho predpisu, zákona o priestupkoch, do veľkej miery vychádzajú z trestnoprávnych zásad a inštitútov (tzv. veľkého alebo súdneho trestania), vplyv ktorých možno badať aj na forme a štylizácii rozhodnutí vydávaných orgánmi verejnej správy v rámci správneho trestania. Rovnako ako v prípade trestných rozsudkov, pre náležité odlíšenie skutku, ktorý je priestupkom a ktorý sa kladie páchatel'ovi za vinu, je vo výrokovej časti nutné tzv. skutkovou vetou vymedziť presný opis spôsobu, miesta, času a iných identifikačných a kvalifikačných znakov konania, prípadne opomenutia, ktorého sa mal páchatel' dopustiť. Po skutkovej vete spravidla nasleduje samotné rozhodnutie o vine prípadne nevine, spolu s právnou kvalifikáciou opísaného skutku. Opis skutku treba vnímať ako jeden celok, aj keď nie je tvorený jednou vetou.

3. Správny súd k námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu uviedol, že tvrdenia žalobcu o nedostatočnom zistení skutkového stavu veci nemožno považovať za relevantné, ale za účelové, keďže z administratívnych spisov predložených konajúcemu správne mu súdu jednoznačne vyplýva, že žalovaný, ako aj prvostupňový orgán verejnej správy, pred vydaním napadnutých rozhodnutí dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom zistili skutkový stav veci s uvedením dôkazov, ktoré boli vykonané a akým spôsobom boli vyhodnotené. V napadnutom rozhodnutí žalovaný explicitne uviedol podklady pre vydanie napadnutého rozhodnutia o priestupku a pri rozhodovaní o priestupku, ako správa o výsledku objasňovania priestupku, potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, záznamy o podaní vysvetlenia, splnomocnenie, záznam dopravnej nehody, zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia a videozáznam z dopravnej nehody, náčrtok a plán miesta dopravnej nehody, evidenčná karta vodiča, zápisy o dychovej skúške, údaje REGOB, predĺženie lehoty, predvolania, doručovania zásielok, rozhodnutia vo veci vzniesenia námietky zaujatosti účastníkov konania, odborné vyjadrenie, znalecký posudok a úradné záznamy. Z týchto dôkazov bola aj podľa názoru krajského súdu, jednoznačne preukázaná existencia dopravnej nehody v dôsledku porušenia ust. § 3 ods. 2 písm. a/, b/ zákona o cestnej premávke, tak ako je podrobne popísaná v napadnutom rozhodnutí.

4. K argumentu, že žalovaný sa nevysporiadal s odborným vyjadrením č. 8/2017, ktoré mu žalobca predložil, správny súd poukázal na časť napadnutého rozhodnutia, v ktorom žalovaný odôvodnil nevykonanie tohto dôkazu pre jeho tendenčnosť, jednostrannosť a neprípustné vyjadrovanie sa znalca k právnym otázkam. Je totiž výlučne na orgáne verejnej správy, či dôkaz vykoná alebo ho posúdi ako neúčelný pre spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci. Z odôvodnenia rozhodnutia, aj keď stručne, ale jednoznačne vyplýva, že dôkaz predložený žalobcom v podobe odborného vyjadrenia, orgán verejnej správy nevyhodnotil ako účelný. Uvedený postup je pritom v súlade s konštantnou judikatúrou, ktorá nastoľuje požiadavku vo vzťahu k orgánu verejnej správy vysporiadať sa nie so všetkými, ale iba relevantnými argumentmi účastníka konania. V záujme preskúmateľnosti rozhodnutia je potom postačujúce, ak orgán verejnej správy iba minimálnym spôsobom a stručne objasní, prečo je argument, v danom prípade dôkaz, irelevantný.

5. Krajský súd ďalej uviedol, že z ustanovenia § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch vyplýva, že priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škoda na majetku. Zároveň v ust. §

64 ods. 2 písm. c/ zákona o cestnej premávke je vymedzená dopravná nehoda ako škodová udalosť, pri ktorej sa účastníci nedohodli na jej zavinení. Toto ustanovenie priamo odkazuje na ods. 3 citovaného ustanovenia, podľa ktorého je vyššie zmienenou škodovou udalosťou udalosť v cestnej premávke, pri ktorej vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla. Je teda zrejme, že v prípade vzniku škodovej udalosti, táto vznik škody priamo predpokladá. Pre posúdenie škodovej udalosti ako dopravnej nehody je potrebné (a zároveň postačujúce), aby pristúpila ďalšia skutočnosť a to neuznanie si viny niektorým z účastníkov škodovej udalosti. V danom prípade je preto výška spôsobenej škody irelevantná a prihliada sa iba na absenciu dohody účastníkov o zavinení. Povinnosťou žalobcu bolo a priori dodržiavať pravidlá cestnej premávky upravené zákonom o cestnej premávke a jeho úvahy o tom, že neporušil ust. § 3 ods. 2 písm. b/ tohto zákona, keď neuposlúchol pokyn podľa dopravnej značky alebo dopravného zariadenia, nie sú dôvodné. Povinnosťou žalobcu ako vodiča bolo rešpektovať zakreslené dopravné značenie a nie si vyhodnocovať situáciu, či sa dopustí, alebo nedopustí dopravného priestupku, ak dopravné značenie nebude rešpektovať. Dodatočné posudzovanie legality a legitimity zakreslenia dopravnej značky č. „V13“ v danom prípade nie je relevantné. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca porušil záväzný právny predpis, spôsobil dopravnú nehodu, čoho následkom vznikla škoda na majetku. Tým bolo preukázané že k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch z jeho strany došlo. Námitka nesprávneho právneho posúdenia veci bola preto podľa správneho súdu nedôvodná.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Podľa názoru sťažovateľa existoval dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) s tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Sťažovateľ uviedol, že správny súd napriek poukázaniu o nevyhnutnosti náležitého odlišenia skutku, ktorý je priestupkom a ktorý sa kladie páchatel'ovi za vinu, vo výrokovej časti rozhodnutia vymedzením presného opisu spôsobu, miesta, času a iných kvalifikačných znakov konania páchatel'a, dospel k právnenému posúdeniu, v zmysle, ktorého vada v podobe absencie vyššie uvedených skutočností špecifikujúcich konanie, ktoré sa kladie páchatel'ovi priestupku za vinu, nemá za následok nepreskúmateľnosť a zmaťnosť výrovej časti rozhodnutia. Sťažovateľ sa s uvedeným právnym záverom správneho súdu nestotožnil a pokladal za nevyhnutné konkretizovať konanie, ktoré sa kladie páchatel'ovi za vinu k naplneniu zákonných požiadaviek kladených na enunciát rozhodnutia, ktorými sú predovšetkým jasnosť, určitosť a zrozumiteľnosť. Premietnutie uvedených zákonných požiadaviek do výroku rozhodnutia je realizované presným vymedzením identifikačných znakov konania páchatel'a, odrážajúc tak princípy právneho štátu. V opačnom prípade je daná nepreskúmateľnosť a zmaťnosť výrokovej časti rozhodnutia. Vychádzajúc z výroku prvostupňového rozhodnutia formulovaného prvostupňovým správnym orgánom, možno prostredníctvom gramatického, morfológického, ako aj logického výkladu dospieť k záveru, že žalobca sa dopustil porušenia povinnosti byť disciplinovaný a ohľaduplný a neuposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravnej značky, a je teda vinný tým, že v dôsledku podrobeniu sa odobratiu vodičského preukazu a zákazu jazdy sa dopustil priestupku porušenia všeobecne záväzného právneho predpisu, v dôsledku čoho vznikla dopravná nehoda. V danom prípade enunciát rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu podľa sťažovateľa neobsahoval zákonom predpísané materiálne, ako aj formálne náležitosti, v dôsledku čoho je dané rozhodnutie nezákonné a nepreskúmateľné pre nesúlad samotného výroku rozhodnutia s jeho odôvodnením. Sťažovateľ sa domnieval, že na základe uvedeného je týmto daný dôvod na zrušenie napadnutých rozhodnutí správnych orgánov.

8. Súd sa však nezaoberal vyššie uvedenou námietkou žalobcu vo vzťahu k preukázateľnej rozdielnosti vyhláseného a žalobcovi doručeného rozhodnutia, ktorú možno vyvodit' zo zápisnice o ústnom pojednávaní o priestupku. Rozhodnutie, ktoré bolo žalobcovi doručené, má byť presne identické s vyhláseným rozhodnutím v zmysle zákonných požiadaviek, však bolo vyhotovené odlišne. Sťažovateľ bol presvedčený, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP tým, že sa vôbec nezaoberal pre vec významným argumentom predneseným žalobcom v námietkach, pričom sa nezaoberal ústavnými aspektmi, vychádzajúc z porušenia ústavných princípov, v dôsledku namietanej skutočnosti. Súd neskúmal skutočnosť, že rozhodnutie vo vyhlásenom znení nebolo vyhotovené a doručené v rovnakom znení, čo je v zjavnom rozpore so zásadou právnej istoty, ktorá predstavuje požiadavku na ochranu práv občanov v rámci uplatňovania celého právneho poriadku, prejavujúc sa najmä v podobe jasnosti, určitosti a stálosti rozhodnutí orgánov verejnej moci. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Z uvedeného dôvodu sa sťažovateľ domnieval, že absenciou skúmania a zdôvodnenia námietky žalobcu, ktorá je pre skúmanie zákonnosti postupu správneho orgánu zásadnou, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže súd sa odvoláva v rozsudku na rozhodnutie prvostupňového orgánu, avšak nezdôvodnil ako sa vysporiadal s namietaným porušením zákonnosti vo vzťahu k rozdielnemu vyhotoveniu doručeného rozsudku.

9. Sťažovateľ taktiež namietal, že správny orgán sa nevysporiadal s námietkami žalobcu o nezákonnosti listinných dôkazov obstaraných správnym orgánom, ktoré jednak vykazujú formálne nedostatky, a v ktorých sa uvádzajú rozdielne skutkové podstaty, popisy skutku i právne kvalifikácie, pričom niektoré z rozhodnutí obsiahnutých v spise boli dokonca uskutočnené na základe podkladov, ktorými správny orgán nemohol v čase rozhodovania disponovať, čo len prehľbuje pochybnosti o nezaujatosti a zákonnosti postupu správneho orgánu. Správny orgán pochybil aj v tom, že výšku spôsobenej škody určil arbitrárne napriek tomu, že žiaden z účastníkov dopravnej nehody si škodu neuplatnil, pričom v konaní nevykonával dokazovanie, či ku škode došlo a v akej výške. V tejto súvislosti poukázal na podnet Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 12.04.2017, v ktorom bol správny orgán vyzvaný, aby preukázal spôsob, akým vyčíslil škodu, keďže táto nevyplýva zo žiadneho obsahu spisu ani vykonaného úkonu. Vo vyjadrení správneho orgánu k podnetu prokuratúry zo dňa 18.04.2017 však absentuje akékoľvek vyjadrenie k spôsobu určenia výšky škody, pričom pochybnosti o výške škody neboli doposiaľ odstránené. Na naplnenie administratívno-právnej zodpovednosti za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to porušenie záväzného právneho predpisu, v dôsledku ktorého dôjde k dopravnej nehode, pri ktorej bola inému spôsobená škoda alebo bolo inému ublížené na zdraví. Ani jedna z uvedených podmienok nebola naplnená ani preukázaná, a preto konaním sťažovateľa neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty predmetného priestupku. Sťažovateľ taktiež uviedol, že mal s poukazom na závery odborného vyjadrenia za to, že ako vodič sa správal disciplinovane v súlade s ust. § 3 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, pričom správny orgán nezadovážil taký dôkaz, ktorým by bol preukázaný opak.

10. Sťažovateľ bol presvedčený, že zo strany správneho orgánu bolo konštatovanie o zavinení žalobcu realizované bez náležitého zistenia úplného a presného skutočného stavu veci, pričom sa správny orgán nezaoberal dôkazmi svedčiacich v jeho prospech. Správny orgán sa so závermi žalobcom predloženého odborného vyjadrenia nevysporiadal, pričom len opakovane konštatoval nerešpektovanie dopravnej značky V 13, a to napriek tomu, že sa nevysporiadal ani s námietkou kedy a za akých okolností mohol žalobca vojsť na dopravnú značku V13. Sťažovateľ vyjadril názor, že spochybnil aj samotnú legálnosť a legitimitu predmetnej dopravnej značky, ktorá podľa názoru žalobcu nemôže byť považovaná za riadne osadenú vychádzajúc z plánu miesta č.l. 142-143, ktorý poskytol dopravný inšpektorát znalcovi. Správny súd sa v odôvodnení rozsudku na strane 12 vyjadril, že dodatočné posudzovanie legality a legitimity v danom prípade nie je relevantné. S uvedeným záverom krajského súdu sťažovateľ nesúhlasí, keďže predpokladom naplnenia skutkovej podstaty priestupku, ktorý je sťažovateľovi kladený za vinu, sa v rámci objektívnej stránky vyžaduje porušenie všeobecne

záväzného právneho predpisu, pričom k naplneniu uvedeného predpokladu je nevyhnutné aj samotné skúmanie legálnosti a všeobecnej právnej záväznosti dodržiavania vyznačenej dopravnej značky.

11. Sťažovateľ tiež uviedol, že ak by aj dopravná značka bola riadne umiestnená, tak jej porušenie musí skúmať správny orgán zákonne a to podľa dikcie zákona, pričom vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v čl. 14 vyhlášky č. 9/2009 Z. z. uvádza: „Značka šikmé rovnobežné čiary (č. V 13) vyznačuje priestor, do ktorého je zakázané vchádzať alebo doň nákladom presahovať, ak to nie je potrebné na obchádzanie, odbočovanie na miesto mimo cesty alebo poľnú cestu, lesnú cestu, cestičku pre cyklistov alebo na vchádzanie na cestu, pričom nesmú byť ohrození ostatní účastníci cestnej premávky.“ Z uvedeného vyplýva, kedy zákon umožňuje vojsť vodičovi motorového vozidla do priestoru vymedzeného dopravnou značkou, avšak správny orgán pri posudzovaní porušenia dopravnej značky nezohľadnil uvedenú dovolenú zákonnú možnosť a dokonca ju ani neuvádza pri citácii daného ustanovenia.

12. Sťažovateľ pokladal postup správneho orgánu za arbitrárny a nezákonný, ako aj v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, keďže vychádzajúc zo zásad vyvodzovania administratívnoprávnej zodpovednosti, správne orgány sú povinné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Krajský súd sa vo svojom zdôvodnení nezaoberal závermi, ktoré vyplývajú zo znaleckých posudkov, pričom uviedol, že základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, podľa ktorej sú orgány verejnej správy (prvostupňové aj druhostupňové) povinné vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležité a objektívne objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci a to bez ohľadu na to, v koho prospech svedčia. Z uvedeného vyplýva, že je v rozpore so zásadou materiálnej pravdy vyhodnotiť dôkaz ako neúčelný, keďže správnym orgánom je uložená povinnosť vykonávať dôkazy rovnako svedčiace v prospech obvineného z priestupku v súlade s požiadavkou náležitého objasnenia skutkového stavu. Súd, v zdôvodnení svojich právnych záverov vo vzťahu k vykonaným dôkazom v rámci správneho konania taktiež nevyjadril, ktoré dôkazy boli pri skúmaní a objasňovaní skutkového stavu vykonané v prospech obvineného.

13. Vychádzajúc z tvrdení súdu obsiahnutých v odôvodnení rozsudku sťažovateľ konštatoval, že súd preskúmal záznam z dopravnej nehody zo dňa 24.12.2016, avšak nevysporiadal sa s tým, že predmetný záznam bol vytvorený deň po udalosti, teda bez účastníkov dopravnej nehody a nekonštatoval pochybenie zo strany správneho orgánu. Správne orgány nemohli skutok prešetriť riadnym spôsobom, keď záznam bol vyhotovený na druhý deň bez podpísania účastníkov dopravnej nehody, pričom je v ňom uvedená právna kvalifikácia skutku ako porušenie ustanovenia § 15 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktorá je rozdielna s uvedením právnej kvalifikácie obsiahnutej vo výrokovej časti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu je pritom uvedené, že skutkový stav bol náležite zistený na základe predmetného vyhotoveného záznamu o dopravnej nehode, avšak nie je z neho evidentné, aké ďalšie dôkazy boli uskutočnené na zistenie skutkového stavu, keďže došlo k zmene právnej kvalifikácie zo strany správneho orgánu vzťahujúcej sa na porušenie inej zákonom uloženej povinnosti. V rozhodnutí o odvolaní žalovaný ako odvolací orgán konštatuje, že por. T. P. nesprávne posúdil konanie podozrivého, teda sám konštatoval zlú právnu kvalifikáciu. S uvedenými skutočnosťami sa správny súd nezaoberal, pričom napriek uvedenému vyhodnotil správnosť kvalifikácie skutku, ktorá je uvedená vo vydanom rozhodnutí správneho orgánu.

14. Podľa sťažovateľa v danom prípade nedošlo k zavineniu a ku kumulatívne naplneniu všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zo strany orgánu verejnej správy, ako aj krajského súdu preskúmajúceho napadnuté rozhodnutie, ktorý dospel k právnemu záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca porušil záväzný právny predpis, spôsobil dopravnú nehodu, čoho následkom vznikla škoda na majetku. S uvedeným právnym posúdením krajského súdu žalobca zásadne nesúhlasil a zotrval na svojich tvrdeniach obsiahnutých v žalobe. Pre naplnenie skutkovej podstaty a spáchanie priestupku sa podľa názoru krajského súdu vyžaduje, aby bolo zavinené konanie deklarované vo vzťahu k všetkým obligatórnym znakom skutkovej

podstaty. Vymedzenie inštitútu skutkovej podstaty priestupku vychádza z poznatkov náuky trestného práva. Zákon o priestupkoch stanovuje pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku štyri základné znaky: objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku. Zavinenie je obligatórnym znakom subjektívnej stránky skutkovej podstaty priestupku. Pre vyvodenie zodpovednosti za priestupok je nevyhnutné, aby bolo dostatočne preukázané, že priestupca svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty priestupku.

15. Zmieňované porušenie procesných zásad dokazovania je podľa sťažovateľa najimanentnejšie v prípade arbitrárneho stanovenia škody správnym orgánom a to prvýkrát dňa 24.12.2016 v zázname o dopravnej nehode vo výške 4.300 € pričom uvedené konanie správneho orgánu v časti určenia škody nemá podklad v žiadnom úkone ani dôkaze, ktorým by v čase rozhodnutia správny orgán disponoval. V súvislosti s uvedeným zdôraznil, že osoba, ktorej podľa rozhodnutia mala byť škoda spôsobená, sa po dopravnej nehode vyjadrila, že si škodu neuplatňuje. Napriek uvedenému správny orgán pokladá spôsobenie škody inému ako pojmový znak skutkovej podstaty daného priestupku za naplnený a vyvodil administratívnoprávnu zodpovednosť žalobcovi na základe uvedeného nezákonného a nepreskúmateľného dôkazu.

16. Z namietaného postupu správneho orgánu sťažovateľa je preukázateľné, že osoby, voči ktorým bola vznesená a riadne odôvodnená námietka zaujatosti, sa podieľali na prejednaní a rozhodovaní o priestupku, z ktorého bol žalobca obvinený. V Slovenskej republike má každá fyzická a právnická osoba zaručené právo na spravodlivý proces v zmysle Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd. Súčasťou práva na spravodlivý proces je právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré subsumuje základné súdno-procesné princípy. Tieto princípy sa vzťahujú aj na konanie správne. Princípami spravodlivého súdneho konania sú najmä princíp "rovnosti zbraní", "kontradiktórnosť súdneho konania", "právo osobnej prítomnosti na konaní" a "zákaz inkriminácie vlastnej osoby". Pod koncepciu práva na spravodlivý súdny proces možno zahrnúť okrem iného aj právo na nestranné prejednanie veci, pričom spravodlivosť musí byť nielen poskytovaná ale musí sa aj javiť, že je poskytovaná. Na základe uvedeného je možné zhodnotiť, že samotné rozhodovanie správneho orgánu, ako aj ním vydané rozhodnutie sa nejaví nestranne a nezaujato v súlade s princípmi práva na spravodlivý proces, ktoré však musia byť v záujme ochrany práv a slobôd občanov uplatňované aj v správnom konaní.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že posudzovaný výrok rozhodnutia o priestupku, ako komplex viacerých viet je formulovaný riadne, pričom nepochybne obsahuje rozsiahly a konkrétny opis skutku, z ktorého jednoznačne vyplýva akú povinnosť žalobca svojim konaním porušil a aké opatrenie, resp. sankcia bola žalobcovi uložená. Žalobca účelovo vytrháva z kontextu komplexného výroku rozhodnutia o priestupku ako celku pozostávajúceho z viacerých ucelených viet jednu konkrétnu vetu, ktorá sama o sebe možno štylisticky nie je „perfektná“, avšak predmetný výrok rozhodnutia o priestupku dosahuje minimálnu mieru argumentačnej kvality a interpretačnej schopnosti v ponímaní logických úsudkov prvostupňového správneho orgánu, pričom pri akomkoľvek rozhodnutí možno polemizovať o jeho odbornej úrovni, či správny orgán mohol svoje argumenty vysvetliť podrobnejšie, alebo precíznejšie formulovať výrok rozhodnutia. V súvislosti s vyššie uvedeným sa žalovaný stotožnil s názorom Krajského súdu v Bratislave v tom zmysle, že „prvostupňový správny orgán“ síce mohol vo výrokovej časti Rozhodnutia o priestupku zvoliť prehľadnejšie odlišenie opisu skutku a následného konštatovania porušenia zákonom vymedzenej povinnosti žalobcom, pričom však takáto vada ako taká pri vznesenej námietke nepreskúmateľnosti a zmätočnosti výrokovej časti prvostupňového orgánu.

18. Skutočnosti zaznamenané vo výroku rozhodnutia vyhláseného v zápisnici z ústneho pojednávania zo dňa 25.05.2017 sú jednoznačne obsiahnuté aj vo výroku doručeného písomného vyhotovenia Rozhodnutia o priestupku, pričom žalovaný opätovne poukázal na to, že výrok Rozhodnutia o priestupku je komplexom viacerých viet, ktorý je riadne formulovaný a ktorý nepochybne obsahuje rozsiahly a konkrétny opis skutku s presným vymedzením opisu spôsobu, miesta, času ako aj ďalších identifikačných a kvalifikačných znakov konania žalobcu takým spôsobom, aby uvedené konanie žalobcu nebolo možné zameniť s iným skutkom, príp. s iným konaním.

19. Podstatnou náležitosťou pre kvalifikáciu konania žalobcu ako priestupku v zmysle ustanovenia 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bolo jednoznačné preukázanie porušenie povinností žalobcu ako účastníka cestnej premávky ustanovených v S 3 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 8/2009 O cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) s takým následkom, ktorý bolo bezpochyby možné kvalifikovať ako priestupok v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Predmetná udalosť v cestnej premávke naplnila kvalifikačný pojem dopravná nehoda v zmysle zákona o cestnej premávke, pretože sa účastníci predmetnej škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení, o čom jednoznačne pojednáva ustanovenie 64 ods. 2 písm. c) zákona cestnej premávke, ktoré priamo odkazuje na ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého je vyššie zmienenou škodovou udalosťou udalosť v cestnej premávke, pri ktorej vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, a preto je v predmetnej preskúmvanej veci irelevantné poukazovanie na tvrdenie žalobcu, či si niektorý z účastníkov predmetnej udalosti v cestnej premávke vzniknutú škodu uplatňoval alebo neuplatňoval. V kontexte vyššie uvedeného je rovnako irelevantné poukazovanie žalobcu na výšku škodu stanovenej príslušníkom Policajného zboru v súvislosti s objasňovaním predmetnej udalosti, nakoľko predmetná udalosť je dopravnou nehodou zo zákona bez ohľadu na výšku škody.

20. Prvostupňový správny orgán podľa jeho názoru postupoval v zmysle zásady materiálnej pravdy, pričom vychádzal z ustanovenia 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, úplne a presne zistil skutočný stav a zaobstaral si potrebné podklady pre Rozhodnutie o priestupku. Žalovaný ďalej uviedol, že správny orgán sa riadne a zrozumiteľne vyjadril k dôvodom odmietnutia vykonania dôkazu predloženého zo strany účastníka konania, ako aj vo vzťahu k zúčastnenej osobe - P. F. X., či námietkam legitimacy a legálnosti dopravného značenia, čo je aj podľa názoru Krajského súdu v Bratislave v súlade s konštantnou judikatúrou, ktorá nastoľuje požiadavku vo vzťahu k orgánom verejnej správy vysporiadať sa nie so všetkými, ale iba s relevantnými argumentmi účastníka konania. V odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia o odvolaní zo dňa 13.09.2017 správny orgán riadne precizoval závery a názory tak, aby boli spoľahlivým podkladom pre rozhodnutie s náležitým objasnením skutočností majúcich pre vec podstatný význam. Taktiež poukazovanie žalobcu na legitímnosť a legálnosť dopravného značenia, ktoré žalobca ako vodič vozidla nerešpektoval je nedôvodené, nakoľko z videozáznamu dopravnej nehody, ktorý je súčasťou administratívneho spisu, je jednoznačne preukázaná existencia predmetného dopravného značenia „V 13“ - šikmé vodorovné čiary na inkriminovanom mieste, pričom je rovnako jednoznačne preukázané aj cielené konanie žalobcu, ktorý, v kontexte ostatných smerodajných dôkazov, bezpochyby nerešpektoval predmetné dopravné značenie. V uvedenej súvislosti považujeme za jednoznačne preukázané, že žalobca nepodriadiť svoje správanie povinnostiam vyplývajúcim mu zo zákona o cestnej premávke.

21. V predmetnom správnom konaní nedošlo k žiadnemu podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy podľa jeho názoru, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. V uvedenej súvislosti poukázal na uznesenie odboru inšpekčnej služby Západ úradu inšpekčnej služby Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR vedeného pod ČVS: SKIS-138/OISZ-V-2017 zo dňa 21.04.2017, ktoré je obsahom administratívneho spisu, a z ktorého jednoznačne vyplýva, že podanie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť príslušníci Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách, bolo odmietnuté.

22. Tvrdenia sťažovateľa o prietáhoch v konaní a ním vznesené námietky o zaujatosti, na základe ktorých malo dôjsť k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, boli zo strany príslušných orgánov náležite prešetrené a bolo o nich riadne rozhodnuté, pričom skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s negatívnym vybavením jeho sťažností a námietok nezakladá dôvod, pre ktorý by mal byť postup a následné rozhodnutie správnych orgánov nezákonné. Záverom žalovaný zdôraznil, že kompletne administratívne spisy vzťahujúce sa k rozhodnutiu o priestupku, ako aj k rozhodnutiu o odvolaní zo dňa 13.09.2017 v predmetnej veci boli, po nadobudnutí právoplatnosti, poskytnuté Krajskej

prokuratúre v Bratislave za účelom preskúmania postupu a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím odvolacieho orgánu (č. k.: Kd 440/1100-8), pričom v predmetnej veci bol aj opakovaný podnet odložený.

III.

Konanie pred kasačným súdom

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislava, ktorý postupom podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-19/2017-P zo dňa 13.09.2017, ako aj prvostupňového rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Malackách č. ORP-P-591/MA-ODI2-2016 zo dňa 25.05.2017, ktorým bol žalobca (sťažovateľ) uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o priestupkoch“) tým, že ako účastník cestnej premávky sa mal dňa 23.12.2016 dopustiť porušenia povinností uvedených v ust. § 3 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o cestnej premávke“) a súčasne so zákazom činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov mu bola uložená pokuta vo výške 270 €.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

25. Podľa § 3 zákona o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

26. Podľa § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'
a/ vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo
b/ nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

27. Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ a k/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda; Priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až j/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

28. Podľa § 22 ods. 2 písm. e/ zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. k/ možno uložiť pokutu od 60 eur do 300 eur a zákaz činnosti do dvoch rokov.

29. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

30. Podľa § 58 ods. 1 zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

- a/ sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,
- b/ tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,
- c/ sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,
- d/ uloží ochranné opatrenie,
- e/ uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

31. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

32. Podľa § 3 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona o cestnej premávke, účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam. Účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

33. Podľa § 64 ods. 2 písm. c/ zákona o cestnej premávke, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

34. Podľa § 64 ods. 3 zákona o cestnej premávke, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

35. Podľa § 51 zákona o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania priestupku, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

36. Podľa ust. § 3 ods. 1, 2, 5 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

37. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

38. Podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

39. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako

použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

V.

právne posúdenie

40. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

41. Kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu jej podanie je koncipované na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. Sťažovateľ namietal nesprávny procesný postup krajského súdu, ktorým súd znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. S touto námietkou sa kasačný súd nestotožnil. Pojem „právo na spravodlivý proces“ nahrádza doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“, nakoľko obsahové znaky pojmu „právo na spravodlivý proces“ vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti. Najvyšší správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie vydané v obdobnej veci pod sp. zn. 1Sžfk/43/2019 zo dňa 22.09.2020, ktoré ohľadom § 440 ods. 1 písm. f) SSP konštatuje, že prvým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je to, že ide o také vady v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď tento neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESĽP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku,), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESĽP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku).

42. Druhým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia je právny názor [najmä rozsudok ESĽP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)], t.j. že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania alebo odpovedať na každú jeho námietku či argument, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (obdobne aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05 alebo sp.zn. II. ÚS 76/07).

43. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa nepreskúmateľnosti a zmätočnosti výrokovej časti rozhodnutia o priestupku kasačný súd uvádza, že s touto sa tiež nestotožnil. Nepreskúmateľnosť rozsudku je daná v prípade, ak chýbajú zásadné vysvetlenia dôvodov rozhodnutia súdu, pričom subjektívnu nespokojnosť sťažovateľa s obsahom odôvodnenia nemožno považovať za vyhovujúcu dôvodu kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

44. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. To možno zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na odlíšenie skutku od iných skutkov. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu.

45. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom treba odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak sú tieto náležitosti uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia, či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok možno vynútiť exekúciou (napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 6.3.2008, sp. zn. 3 Szd 9/2009 zo dňa 5.11.2009, sp. zn. 6 Sžo 255/2010 zo dňa 22.6.2011).

46. Znenie výroku prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa kasačného súdu spĺňa všetky uvedené atribúty s tým, že administratívny orgán v skutkovej vete riadne vymedzil skutok, na základe ktorého bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania priestupku. Štylistická nepresnosť v časti, kedy „Vodičovi U. F. X. bol zadržaný vodičský preukaz a ďalšia jazda mu bola zakázaná, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 3 ods. 2 písm. a, b zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a uznáva sa vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch.“ nepredstavovala vadu, na základe ktorej by bolo možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutia, resp. konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. S uvedenou námietkou sa pritom dostatočne a prehľadne vysporiadal správny súd a aj podľa kasačného súdu nebola dôvodná.

47. Kasačný súd považoval za nedôvodnú aj námietku, ktorá sa mala týkať rozdielného znenia výrokovvej časti rozhodnutia uvedeného v zápisnici pri ústnom pojednávaní dňa 25.05.2017 a výrokovvej časti doručeného písomného vyhotovenia rozhodnutia o priestupku. Sťažovateľ namietal, že s danou námietkou sa správny súd vôbec nezaoberal. Ako vyplýva z judikatúry ESD, správny súd nemusí detailne reagovať na každú žalobcovu námietku, ale iba na tie, ktoré majú podstatný význam. Kasačný súd konštatuje, že taký rozpor v znení výrokovvej časti zistený nebol a v danom smere nebol ani zistený arbitrárny postup orgánov verejnej správy.

48. Sťažovateľ zároveň nedôvodne namietal nesprávnu interpretáciu a aplikáciu príslušných ustanovení zákona zo strany správneho súdu na zistený skutkový stav. V danej súvislosti kasačný súd uvádza, že z obsahu kasačnej sťažnosti nevedel identifikovať taký nedostatok v právnom posúdení a záveroch správneho súdu, na základe ktorého by mohol pristúpiť k zrušeniu rozsudku a konštatovať jeho nezákonnosť.

49. Išlo o všeobecné tvrdenia sťažovateľa, ktoré neboli spôsobilé relevantne vyvrátiť skutkové a právneho závery správneho súdu, a síce že v danom prípade došlo ku kumulatívne naplneniu všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch.

50. Z dôkazov založených v administratívnom spise pritom jednoznačne vyplýva, že predmetná udalosť v cestnej premávke naplnila kvalifikačný pojem dopravná nehoda v zmysle zákona o cestnej premávke. Zároveň neexistuje dôkaz o tom, že by sa účastníci tejto nehody dohodli na jej zavinení. V zmysle § 64 ods. 3 zákona o cestnej premávke, škodovou udalosťou je udalosť v cestnej premávke, pri ktorej vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla. Zákon neukladá povinnosť zisťovať presnú výšku škody, preto aj kasačná námietka, kedy sťažovateľ poukazoval na výšku škody stanovenej príslušníkom PZ - bola nedôvodná.

51. S námietkou sťažovateľa týkajúcou sa zistenia skutkového stavu sa správny súd vysporiadal podľa kasačného súdu dostatočne. Zdôvodnil, prečo tvrdenia žalobcu nebolo možné považovať za relevantné. Vyjadril sa pritom aj k námietkam ohľadne nevyhodnotenia odborného vyjadrenia č. 8/2017, ako aj k vypočítaniu osoby P. F. X.. Kasačný súd uvádza, že pri súdnom prieskume sa hodnotí preskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu len v miere jeho minimálnej argumentačnej kvality a interpretačnej schopnosti, na základe akých logických úsudkov a zvažení všetkých dôkazov správny orgán vydal meritórne rozhodnutie. Skutočnosť, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej

úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia a ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy. V tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, ktoré predstavujú hranicu voľnej úvahy. Po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správny súd dospel k opodstatnenému záveru, že spĺňajú zákonom (aj judikatúrou) vyžadované atribúty. Podľa kasačného súdu nebola dôvodná ani námietka poukazujúca na legitímnosť a legálnosť dopravného značenia „V13“, pretože existencia tohto značenia bola nesporne preukázaná dôkazmi založenými v administratívnom spise. Ich súčasťou je aj videozáznam z priebehu dopravnej nehody, preto polemizovanie o tom, či bolo predmetné označenie záväzné, napr. z dôvodu absencie na pláne čerpacej stanice, resp. v pláne mesta predstavovalo aj pre kasačný súd účelové tvrdenie. Z ustanovenia § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch vyplýva, že priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škoda na majetku. V administratívnom konaní bolo preukázané, že sťažovateľ porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b/ zákona, keď nerešpektoval pokyn vyplývajúci z dopravnej značky. Rovnako je možné sa stotožniť s konštatáciou správneho súdu v tom zmysle, že tvrdenia žalobcu o prieťahoch v konaní a vznesené námietky žalobcu o zaujatosti úradných, na základe ktorých malo dôjsť k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, boli zo strany príslušných orgánov náležite prešetrené a bolo o nich riadne rozhodnuté, pričom skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s negatívnym vybavením jeho sťažností a námietok nezakladá dôvod, pre ktorý by mal byť postup a následné rozhodnutie správnych orgánov nezákonné.

52. Na základe vyššie uvedených skutočností, kasačný súd uzatvára, že sťažovateľove námietky neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu. Rozsudok správneho súdu považuje za vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci a nezistil ani neodôvodnený odklon správneho súdu od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu. Preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

53. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže sťažovateľ nemal úspech v kasačnom konaní, a u procesne úspešného žalovaného nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP). 39.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

